

δεινῆς πλημμύρας συνέστη ἐπιτροπὴ δεκαπενταμελῆς, προεδρευομένη ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου, ἀποτελουμένη δὲ ὑπὸ τῶν ἐγκριτωτέρων παρ' ἡμῖν Γραμματεὺς ταύτης εἶνε ὁ Θεσσαλικὸς βουλευτὴς κ. Ἰσχύμαχος. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐδημοσίευσεν προκήρυξιν, δι' ἧς αἰτεῖται τὸν ἔρανον τῶν Ἑλλήνων πρὸς εὐκολίαν δὲ τῆς συλλογῆς τῶν συνδρομῶν, δηλοῖ ὅτι ἰδρυθήσονται ἴδιαι ἐπιτροπῆαι ἐν τοῖς κυριωτάτοις κέντροις τῆς τε ἐλευθέρας Ἑλλάδος, καὶ ὅπου ἂν ὑπάρχῃ ἑλληνικὴ κοινότης. Εἶνε περιττὸν, νομίζομεν, νὰ ὑποδείξωμεν εἰς τοὺς ἡμετέρους συμπολίτας τίνα συνδρομῆν, καὶ τίνα περιθαλψίν ὀφείλουσι νὰ παράσχωσιν εἰς καταστραφέντας ἀδελφοὺς καὶ ὀμοφύλους. Καθ' ἡμᾶς καταλληλότατον κέντρον πρὸς συλλογὴν τοιούτων συνδρομῶν, ἐκτὸς τῶν γραφείων τῶν ἐφημερίδων, δύνανται νὰ ᾤσιν καὶ οἱ ναοὶ, ἐνθα ἕκαστος ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν τιμίου διαχειριστοῦ δύναται νὰ παρέχῃ τὸν ὀβολόν του.

Ἡ μουσοτραφὴς κ. Σαπφῶ Λεοντιάς μετὰ τῆς χαριτοβρύτου θυγατρὸς αὐτῆς Κορίνης ἐπεσκέφθη καὶ δευτέραν φορὰν τὸ Πανεπιστήμιον, παραστᾶσα τὴν μὲν Τετάρτην ἐν τῇ παραδόσει τοῦ κ. Κόντου, χθὲς δὲ ἐν τῇ τοῦ κ. Μιστριώτου, ὅστις καὶ συνέστησεν αὐτὴν ὡς ποιήτριαν. Ἡ φιλομουσία τῆς κ. Σαπφῆς δὲν εἶνε ἄγνωστος· ἀλλ' ὅμως αἱ τοιαῦται αὐτῆς ἐπισκέψεις ὑπομιμνήσκουσιν εἰς ὁποίας περιπαθεῖς καὶ φιλοστόργους ἀγάλας εἶναι παραδεδομένη ἢ ἐν Σταυροδρομίῳ Κωνσταντινουπόλεως «Παλλὰς», τὸ μέγα δηλ. ἐκεῖνο Παρθεναγωγεῖον τοῦ δούλου ἑλληνισμοῦ, πρὸς ὃ τρέφεται γενικὴ ὑπόληψις.

Καὶ δευτέραν φορὰν προσκαλοῦνται σήμερον οἱ ἐνταῦθα Μακεδόνες φοιτηταὶ καὶ μὴ τοιοῦτοι ἐν τῷ καταστήματι τῆς Δημαρχίας περὶ τὴν 8ην ὥραν μ. μ. Ἐν τῇ πρώτῃ συ-

νόδῳ ἀπεφασίσθη ἁμοφώνως ὑπὸ τῶν προσελθόντων ἢ συγκρότησις «Μακεδονικοῦ Συνδέσμου» ἐνταῦθα, σήμερον δὲ πρόκειται, καθὼς ἐμάθομεν, περὶ συζητήσεως τοῦ σκοποῦ τοῦ Συνδέσμου καὶ τῶν μέσων πρὸς ἐπιτυχίαν αὐτοῦ. Τὸ «Μὴ Χάνεσαι» εὐχεταὶ εἰς τοὺς Μακεδόνες πλήρη ἐπιτυχίαν τῆς ιδέας αὐτῶν, ἀλλὰ συνιστᾷ αὐτοῖς περισσότερα ἔργα, καὶ ὀλιγώτερα λόγια. Περὶ δὲ προθυμίας δὲν ἀμφιβάλλει.

Εἰς τὸ φύλλον τῆς Δευτέρας δημοσιεύομεν ἐκλογικὴν ἐπιστολὴν πρὸς Γορτυνίους τοῦ ὑποψηφίου βουλευτοῦ κ. **Γ. Κολοκοτρώνη**, ἀναγνωσθησομένη βεβαίως μετὰ πολλοῦ ἐνδιαφέροντος.

Δικασθεὶς ἐν τῷ Β. Διαρκεῖ Στρατοδικεῖῳ, ἠθιώθη παμψηφεί ὁ ἀνθυπασπιστὴς τοῦ Πεζικοῦ Ἡλίας Βάγιας, καὶ οὕτω ἀπεδόθη δικαιοσύνη τῷ ἀδικηθέντι ἀξιωματικῷ.

Ὁ ἐν τῷ Β' Στρατοδικεῖῳ δικασθεὶς διὰ τὸν φόνον τοῦ ληστοῦ Σθάρνα ὑπολοχαγὸς Μυρούλης κατεδικάσθη εἰς ἑνδεκάμηνον μόνον φυλάκισιν.

Παρακαλεῖται ὁ ταχυδρομικὸς ἐπιστάτης Μεσσηνίας νὰ δίδῃ τὸ *Μὴ Χάνεσαι* εἰς τὸν αὐτόθι ἀξιότιμον συνδρομητὴν μας κ. Γεώργιον Α. Καραδζᾶν, φαρμακοποιὸν, διότι ἀφ' ἧς ἐνεγράφη συνδρομητῆς, δὲν λαμβάνει φύλλα.

— Καὶ δὲν ἀρκεῖ ὅτι τὸν ὑπεχρέωσε τὸ λάθος τοῦ ἐν Λεωνιδίῳ πράκτορος τοῦ Γουδῆ νὰ ἐξέλθῃ εἰς Πειραιᾶ ἀντὶ τῆς Αἰγίνης, ἀλλὰ καὶ τὸν καθυπεχρέωσεν ὁ κ. πλοίαρχος νὰ πληρώσῃ τὴν διαφορὰν τοῦ ναύλου ὁ χθὲς ἀφικόμενος φίλος κ. Ι. Ν. Παύλου.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Φιλιατρὰ ὁ λαμπρὸς ἄνθρωπος κ. Δ.

31

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

31

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΟΝΕ

Ο ΣΙΔΗΡΟΥΡΓΟΣ

Μετάφρασις Δ. Κακλαράου.

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 596)

Τὴν εἶδε μίαν ἡμέραν, παχειὰ καὶ κατακόκκινη, μὲ τοὺς βραχίονας στολισμένους μὲ δαντέλλες, μὲ μικρὰ μπελερίνα ἐξ ἀστραχᾶν ἐπὶ τῶν ὤμων, ζυγίζουσαν μπιρζόλες εἰς χαλκίνην πλάστιγγα. Καὶ αὐτὸς, ὁ Μουλινέ, ἔγεινεν ἑκατομμυριοῦχος καὶ κατοικοῦσεν ἕνα περίφημον μέγαρον, εἰς τὸ βουλευτάρτον Μαλέρβ. Ποία σχέσις ἔμποροῦσε νὰ ὑπάρχῃ μεταξύ ἑνὸς πρῶν ἔμποροδίκου καὶ μιᾶς κρεοπώλιδος λαμπύσης ἀπὸ ὕγείαν; Ἡ τύχη ἔθεσεν εἰς τάξιν τὰς τρελλὰς

ἐλπίδας των καὶ χωρίζουσα αὐτοὺς, εἶχε βάλει τὸν καθένα εἰς τὴν θέσιν του. Δὲν θὰ ἐγένετο τὸ ἴδιο καὶ διὰ τὴν δεσποινίδα Μουλιέ καὶ τὸν δούκα;

Νυμφευόμενοι, ἦσαν καταδικασμένοι νὰ ὑποφέρωσι, τίς οἶδε, ποίας στερήσεις, χωριζόμενοι, καθένας θὰ ἐλάμβανε, τὴν θέσιν ἢ ὁποία τῷ ἀνῆκε. Ὑπανδρευομένου τοῦ δουκὸς, ἡ Κλαίρη δὲν θὰ ἔλειπεν ἀπὸ τοῦ νὰ εὕρῃ σύζυγον ἄξιον ἐαυτῆς. Μάλιστα, καὶ αὐτὸς ἀκόμη, ὁ Μουλινέ, θὰ ἔβαζε ὅλα τὰ δυνατά του διὰ νὰ τῆς εὕρῃ αὐτὸν τὸν σύζυγον.

Καὶ ἔπειτα, ἐν τῷ πνεύματι τοῦ νὰ ἱκανοποιήσῃ τοὺς πόθους του. Εἶχεν ἰδεῖ ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ δουκὸς Βλιγγνὺ τὸν γαμβρὸν, τὸν ὁποῖον ἤθελε διὰ τὴν κόρην του, δὲν ἦτο ἄνθρωπος, αὐτὸς, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἐκθιάσει ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὴν τύχην, νὰ ἐμποδισθῇ ἀπὸ ὅ,τι δῆποτε ἐν τῷ κόσμῳ νὰ κάμῃ ἐκεῖνο ποῦ τοῦ ἤρεσκε. Εἶχεν ἀποφασίσει ἡ κόρη του νὰ γίνῃ δούκισσα, ἔπρεπε νὰ γίνῃ. Καὶ θὰ ἐγένετο.

Ἄλλως, ἢ ἔπαυλις τῆς Βαρεύνης, διὰ τῆς ἐπιβαλλούσης μεγαλοπρεπειᾶς του, εἶχε κολακεύσει φοβερὰ τὴν ματαιότητα τοῦ Μουλινέ. Οἱ πύργοι μὲ τὰς ἐπάλλξεις των, αἱ πολεμιστραὶ, τὸ ἀρχαῖον ὠρολόγιον, τὸ ὁποῖον ἐσῆμαινε σοβαρῶς τὰς ὥρας, ἤρεσαν εἰς τὸν ὀψίπλουτον αὐτόν. Φουσκωμένος ἀπὸ ματαιότητα, ὁ πρῶν ἔμποροδίκης ἐνόμισεν ὅτι εὗρε τὴν θέσιν του ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν σωματοφυλάκων, ἐπὶ τῶν τσίχλων τῆς ὁποίας ἦσαν ἐζωγραφημένα τὰ οἰκόσημα ὅλων

Φωτινόπουλος θερμός και ακλόνητος πολιτικός φίλος του κ. Σωτηροπούλου.

— 'Επέστρεψεν εκ τῆς ἀνά τὴν Στερεάν περιοδείας τοῦ ὁ φίλος κ. Μηνᾶς Βρατσάνος, μέλος τῆς ἐν Πειραιεὶ ἐμπορικῆς ἐταιρίας «Γεωργόπουλος καὶ Βρατσάνος.» Πρέπει νὰ τὸν ἀκούσετε, κ. Τρικούπη, ὅπως πληροφορηθῆτε ποία ἀνεφάρμοστος ἐφαρμογὴ τοῦ περὶ φορολογίας τῶν οἰνοπνευμάτων Νόμου σας γίνεται ἐν ταῖς ἐπαρχίαις!

— 'Ο δῆμαρχος Πειραιῶς ἀφοῦ ἔρριψε τὸν Μουτζόπουλον τώρα ἤρχισε νὰ ρίπτῃ καὶ ἐν ἐκάστη διασταυρώσει ὁδοῦ πολυφώτους φανούς οὓς ἀσκόπως εἶχε τοποθετήσῃ ὁ τελευταῖος. Ἄλλου εἶδους πάλιν αὐτῇ ἡ μαστρογαλαστικῇ ἐργοδημιουργία τοῦ δημάρχου.

— Χθὲς τὸ ἑσπέρας ἐπανέκαμψεν ἐκ Σόφιας τῆς Βουλγαρίας ὁ Κωνσταντῖνος Ι. Σούτσος, νεαρὸς δικηγόρος ἐκ τῶν καλλίστων παρ' ἡμῖν δικηγόρων πλήρης ζωηρότητος καὶ πλοῦσιος εἰς γνώσεις ἀνατολικῶν πραγμάτων, ἅτινα ἐπὶ ἔτος ὀλόκληρον ἐμελέτησεν ἐν Ἀνατολῇ καὶ πλησίον τοῦ φιλοξενούτου; αὐτὸν λαμπροῦ ἀδελφοῦ του καὶ φίλου ἡμῶν Ἀλεξάνδρου Ι. Σούτσου γραμματέως τῆς ἐν Σόφια ἑλληνικῆς ὑποπρεσβείας, καὶ θέλει πιθανῶς ἐξακολουθήσῃ τὸ δικηγορικὸν ἐπάγγελμα καὶ ὁ κυρίως διεκρίθη ὡς ἰσχυρὸς ποινικολόγος.

ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΘΕΣΣΑΛΙΚΟΥ ΣΙΑΠΡΟΔΡΟΜΟΥ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Βῶλος, 18 Ὀκτωβρίου

«Καὶ διαφύλαξε Κύριε, τὴν πόλιν ταύτην ἀπὸ ὀργῆς, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρὸς, μαχαίρας καὶ ἐμφυλίων πολέμων.» Ἴδου ἡ εὐχὴ ἣν νομίζω ὅτι ὀφείλει πᾶς κάτοικος τοῦ

τῶν συμμάχων τῆς ἀρχαίας τῶν Ἑστρελ οἰκογενείας. Ἐν τῷ δωματίῳ τῷ ἀνακαινισθέντι μὲ ἠρησκευτικὴν ἀκρίθειαν, ἐν ᾧ εἶχεν ἀναπαυθῆ Κάρολος ὁ Ε', ὁ Μουλινὲ εἶχε τὴν ἀναίδειαν νὰ ἐγκατασταθῇ.

Μὲ ἀνεκδιήγητον εὐχαρίστησιν, ὁ ἔμπορος τῆς σοκολάτας ἐκοιμήθη εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, ὅπου, καὶ ὁ νικητὴς τῆς Παβίας. Ἀκούσας τοὺς οἰκειοὺς τῆς ἐπαύλεως νὰ ὀνομάζωσι τὸ δωμάτιόν του, *δωματίον τοῦ αὐτοκράτορος*, ἐλησμόνησε τὸν πρόσφατον ἀνακαινισμόν, τὴν ἀγορὰν νέων ἐπίπλων. Ἐφαντάσθη ὅτι ἦτο τὸ αὐτὸ πάτωμα, οἱ αὐτοὶ τοῖχοι, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ μέγας ἀνὴρ εἶχε ζῆσει ὀλίγας ὥρας, καὶ ἐξέλεξεν αὐτὸ τὸ δωμάτιον, διὰ νὰ κατοικήσῃ. Ἐκύλισε τὸ χυδαῖον σῶμά του ἐντὸς τῆς περιστόλου κλίνης, τῆς τοποθετημένης ἐπὶ μεγαλοπρεποῦς κρηπίδος καὶ καλυπτομένης ἀπὸ μεταξωτὰ παραπετάσματα. Ποτὲ δὲ δὲν ἔπαυεν ἀπὸ τοῦ νὰ λέγῃ μετ' ἐμφάσεως. «Τὸ ἐκκρεμές του τὸ ἐκούρτισε ἄλλοτε ὁ Κάρολος, ὁ Ε'». Ἐπίστευεν ἀδιστακτικῶς ὅτι ὁ μέγας αὐτοκράτωρ ἐνησχολεῖτο καθ' ὅλον του τὸν βίον εἰς τὸ νὰ ρυθμίσῃ ὠρολόγια, ὅπως τὸ ἔκκαμαν ἀργότερα εἰς τὸ Σαιν-Ζουσὲ διὰ νὰ διασκεδάσῃ τὴν πληξίν, ἣτις κατεβίβρωσκε τὸ εὐρὺ πνεῦμά του.

Ἡ Ἀθηναῖς, ὀλιγώτερον ὑποκειμένη εἰς τὰς ἀπολαύσεις τῆς ἱκανοποιηθείσης ὑπερηφανείας τῆς, δὲν εἶδε τὸ φρούριον ἢ ὡς ἀπειλητικὴν ἐπαλξίν, ἀφ' ἧς θὰ ἐπέπιπτε κατὰ τῆς ἐχθρᾶς τῆς. Εἰς τοὺς ὀφθαλμούς τῆς τὸ μεγαλεῖτερον προτέ-

τόπου νὰ ἀναπέμπῃ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκάστην πρωΐαν. Διότι, ἂν δὲν διακρινόμεθα ὡς μαχαιρόβαλλται καὶ ἀλληλοτρογώμεται, μὲ κατάρως ὅμως, σεισμούς, καταποντισμούς καὶ φωτιαῖς δὲν ἐννοοῦμεν νὰ ἔχωμεν σχέσεις.

Μὴ ζητήσῃτε περιγραφὴν, διότι οὔτε γράφεται οὔτε περιγράφεται, οὔτε συγγράφεται ἢ καταγράφεται ἡ δευτέρα αὕτη θεομηνία, ἣν ἐφ' ἐβδομάδα ὅλην ἐπάθομεν. Εἶπον ἐν ἀρχῇ, καὶ ἐπαναλαμβάνω αὖθις τὴν εὐχὴν, ὅπως σωθῶμεν ἀπὸ μέλλουσαν ἴσως καταστροφὴν. Δὲν χρειάζεται παρὰ ἐλαφρὸς σεισμός ἢ τρίτη πλῆμμυρα ὅπως ὁ Βῶλος μεταβλήθῃ ἀπὸ νερόν εἰς Σόδομα καὶ Γόμορρα, οἱ δὲ νέοι ἀδελφοί μας καὶ οἱ σπεύσαντες ἐξῶθεν, εἰς στήλην ἄλατος.

Αἱ οἰκίαι μας πλήρεις ὑδάτων τὰ ὑπόγεια τούτων πίθος Δαναίδων, πληρούμενα, κενούμενα καὶ μετὰ μικρὸν πληρούμενα πάλιν. Διότι αἱ οἰκίαι τοῦ Βῶλου ὠκοδόμηται πᾶσαι ἐπὶ ἄμμου, ἐκ τῆς θαλάσσης ἐλθούσης, ἢ ἐπὶ χώματος ἐκ τῶν ὀρέων καὶ τῶν ρευμάτων κατελθόντος· ἔδαφος στερεὸν οὐδαμοῦ εὐρηται.

Ἐὰν τοιαύτη πόλις, τοιούτους ἔχουσα οἴκους, πρέπει νὰ ἀνοικοδομηθῇ ποτὲ, δὲν γνωρίζω· ἀλλ' ὁ Θεὸς νὰ μὲ βοηθήσῃ, ἂν τοιαύτην ἀνοικοδόμησιν ἀποφασίσῃ, νὰ ἔχω τὴν εὐχαρίστησιν νὰ τὴν ἀναγινώσκω μακρόθεν, ὡς ὑμεῖς. Εὐχάριστον ἐν τούτοις εἶνε ὅτι διὰ τῶν ἁλλεπαλλήλων τούτων θεομηνιῶν λυθήσεται εὐχερέστερον καὶ τὸ βακουφικὸν ζήτημα, ἀλλάσσον μικρὸν ἤδη καὶ τὸ ὄνομά του, μεταβαλλόμενον εἰς μαγκουφικόν, διὰ τῆς καταστροφῆς τῆς ἐν Λαρίσση ἐπελθούσης.

Ἐξακολουθεῖ ζωηρῶς ἀκόμη ἡ τῶν πολιτῶν ἐργασία πρὸς κένωσιν τῶν οἰκιῶν ἀπὸ τῶν ὑδάτων. Ὅπουδῆποτε καὶ ἂν διέλθῃ τις, δὲν βλέπει παρὰ ἀνθρώπους μὲ κουβάδες ἢ κοιλὰς τὰ χέρια, μὲ φτιάρια, μὲ σίδηρα, μὲ σανίδες, καταμέστους λάσπης καὶ χώματος, βλασφημοῦντας ἢ δεομένους, οἱ

ρημα τῆς βαρόνης ἦτο ὅτι ὕψου τοὺς ὑπερηφάνους καὶ λαμπροὺς πυργίσκους τῆς μόλις δύο λεύγας μακρὰν τοῦ Μπωλιέ. Ἐκεῖθεν ἐδέσποζε τῆς θέσεως καὶ θὰ μπορούσε ἐν πλήρει ἀσφαλείᾳ νὰ ἐκλέξῃ τὴν ὥραν, καθ' ἣν θὰ ἠδύνατο νὰ πλήξῃ ἐκεῖνην, ἣν ἐμίσει δι' ὅλων τῶν δυνάμεων τῆς ὑπάρξεώς τῆς.

Ἐπιδεξιῶς εἶχε λάβει πληροφορίας ἀπὸ τῆς ἐπομέννης ἀκόμη τῆς ἐγκαταστάσεώς τῆς, ἢ ὅποια εἶχεν ἀκολουθήσει τὸ παρὰ τοῦ Μπασελίνου συνταχθέν συμβόλαιον. Ἡξέυρεν ὅτι ἡ βαρόνη εἶνε πλησίον τῆς Κλαίρης. Ἀλλὰ μία ἀπειλὴ περισσότερον δὲν μπορούσε νὰ τὴν φοβίσῃ. Ἀπ' ἐναντίας, διεθρύπτετο ἐπιχαρίτως ἐν τῇ σκέψει ὅτι θὰ ἐθριάμβευε ταπεινούσα τὴν ὑπερήφανον Κλαίρην ὑπὸ τὰ ὄμματα τῆς βαρόνης.

Πρὸ τριῶν ἡμερῶν ἡ Ἀθηναῖς καὶ ὁ Μουλινὲ κατώκουν εἰς τὸ φρούριον. Ἀφοῦ ἔκαμε λεπτομερῶς καὶ πολλάκις τὸν κύκλον τοῦ κήπου του, καὶ ἀφοῦ ἐπεσκέφθη τὰ λαχανικά του, ὁ ἀγοραστὴς τῆς Βαρένης ἤρχισε νὰ πλῆτῃ φοβερὰ ἐν τῇ ἰδιοκτησίᾳ του, ὅτε τηλεγράφημα, ἐρχόμενον κατ' εὐθείαν ἐκ τῆς πόλεως, ἀνήγγειλε τὴν ἔλευσιν τοῦ δουκὸς, τὸν ὅποιον δὲν ἐπερίμενε τόσῳ γρήγωρα.

Ἡ αἰφνιδία αὕτη ἀφίξις ἐτάραξε ζωηρῶς τὴν Ἀθηναῖδα. Ἡ νέα ἐφοβήθη μήπως ὁ δούξ εἶχε διαθέσιν ν' ἀντιπράξῃ κατὰ τῶν σχεδίων τῆς. Βέβαια θὰ εἶχεν ἔλθει εἰς τὸν Γάστωνα ἢ ἰδῆα τοῦ νὰ ἐξοικονομήσῃ τὰς δικαίας τῆς οἰκογενείας του δυσάρεσκειας. Καὶ πῶς ὅτε ἡ δεσποινὶς Μουλινὲ θὰ

νοβαρείς ἢ νήφοντας, ἄλλους μὲ καστέλας καὶ καζάνια, μὲ κανδηλέρια ἢ στρώματα καὶ καρέκλας, διότι καὶ μετοικεσίην μεγάλην ἐπάθομεν.

Ἡ ἰδιωτικὴ δὲ θέλησις καὶ ἡ κατὰ τὸ δοκοῦν καὶ συμφέροντι ἐκάστω, καταστροφὴ τῶν ὁδῶν ἐν πλήρει ἰσχύϊ. Διότι, ἀπίστευτον ἀληθῶς, οὐδαμῶς τὸ βλέμμα μου συνήντησε ἐν τοιαύταις ὥραις, ἀληθοῦς φόβου καὶ τρόμου, ἀπαιτουμένην καὶ ἀναπόφευκτον, δημαρχικὴν πρόνοιαν, μέριμναν, ἐργασίαν. Μόνον τὸν δημοτικὸν Σύμβουλον καὶ δικηγόρον Πολίτην, τὸν καλὸν καὶ ἄριστον αὐτὸν νέον, εἶδον ἐπιππον τρέχοντα ὅπου τὸ καθήκον ὡδήγει αὐτόν. Καυμένη Σοῦτσε! τί θὰ ἐπάθαινες ἂν, Δήμαρχος Σὺ, ἐκάθευδες ἐν τοιαύτῃ ὥρᾳ;

Καὶ ὅμως, οὔτε ἡ ἰδιωτικὴ πτωτοβουλία, ὡς εἶχε καθήκον, ἐπραξέ τι. Κατεστράφησαν οἰκίαι, ἀπωλέσθησαν ἄνθρωποι, ἑκατοντάδες χιλιάδων δραχ. ἀπωλέσθησαν, ὁδοὶ μετεβλήθησαν, δένδρα ἐξεριζώθησαν, ποταμοὶ νέοι ἐσχηματίσθησαν, ἡ πόλις ὅλη ἠπειλήθη, καὶ ὁ μπακάλης πωλεῖ τὸ ριζόνι του τὸ βρεγμένο, ὁ χασάπης τὸ κρέας του τὸ βρωμισμένο, ὁ ἐβραῖος ἀλλάζει λίραις (μόνον αὐταὶ δὲν μεταβάλλονται), ὁ παπουτσῆς προσθέτει καὶ δεύτερο πάτο, ὁ δικηγόρος ζητεῖ πελάτας δι' ἀποζημιώσεις, οἱ ἰατροὶ πούντες καὶ βυζικάντια, οἱ δασκάλοι συμμαζεῦνται εἰς τὰ σπητάκια τῶν σὰν φρόνιμοι, καὶ μόνοι οἱ ἀτυχεῖς στρατιῶται ἐκτελοῦν τὰς ὑποχρεωτικὰς ἀγγασίας τῶν. Αὐτὴ, αὐτὴ ἀκριβῶς εἶνε ἡ κατάστασις σήμερον τοῦ Βόλου.

«Καὶ διαφύλαξε κύριε τὴν πόλιν ταύτην ἀπὸ σειρμοῦ ἢ καταποντισμοῦ».

Ἄναγράψατε, μετὰ λύπης, ἐν ταῖς στήλαις τοῦ «Μὴ Χάνεσαι» τὴν καταστροφὴν τοῦ ἐντεῦθεν εἰς Λάρισσαν σιδηροδρόμου. Ἀπάσας τὰς γραμμάς ἂν διέλθετε, δὲν θὰ εὑρετε παρά σιδηρὰς ράβδους καὶ ἐλάσματα σιδήρου ἐπὶ ξυλίνων τραβερσῶν, καὶ ὑπ' αὐτὰ. . . χάος. Ποῦ καὶ που συναντᾶτε,

ἀβλαβῆ μείναντα, τινὰ μέτρα ὁδοῦ, ἅτινα βεβαίως θέλουσι λάβει τὴν τύχην τῶν ἄλλων.

Κατὰ τὴν γνώμην εἰδήμονος, εἰς τὴν πληροφορίαν τοῦ ὁποίου δὲν μοι ἐπιτρέπεται ν' ἀμφιβάλλω, οἱ ἐνδιαφερόμενοι εἰς τὸ ἔργον τοῦτο, δὲν ἔχουσι παρά τὸ ἤμισυ, κατ' ἀνώτατον ὅρον, τῆς ἀξίας τοῦ ἔργου, εἰς χεῖράς των τὸ ἕτερον ἤμισυ ἀπωλέσῃ. Ἀφοῦ, ὡς μοι εἶπον, αἱ ζημίαι ὑπερβαίνουσι τὰ δύο ἢ δύο ἤμισυ ἑκατομμύρια, ἀπαιτοῦνται βεβαίως ἴσα ποσὰ πρὸς ἀνόρθωσιν τῶν ἀπολεσθέντων ἐπομένως, κατὰ μέσον ὅρον ἔχομεν ζημίαν πέντε ἑκατομμυρίων. Καί, ὡς ἐννοεῖτε, ἡ ζημία αὕτη βαρύνει τὸν κύριον τοῦ σιδηροδρόμου. Διότι αἱ ἐργασίαι ἀναλαμβανόμεναι καὶ περαιούμεναι ἐργολαβικῶς, παραδίδονται ἀμέσως. Αἱ καταστραφεῖσαι δὲ γραμμαὶ, καθὸ περαιωμένα, εἶχον παραδοθῆ πρὸ τῆς πλημμύρας.

Κατ' ἀκολουθίαν εἰσέρχεται ὁ πολυπαθὴς οὗτος σιδηροδρόμος, εἰς νέον στάδιον ἀγῶνος. Διότι ἐκτός, τῶν ζημιῶν, ἂς προέγραψα, θέλει ὑποστῆ τὴν πολὺ μείζονα ταύτην, ἥ τις εἶναι, ἡ χάραξις νέων ὁδῶν, καὶ ἡ δι' ἄλλων τόπων διέλευσις τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν, ἀφοῦ ἀποδεδειγμένον εἶναι, ὅτι αἱ νῦν καταστραφεῖσαι, τὴν αὐτὴν ποτὲ θέλουσι ὑποστῆ τὴν τύχην, εἴποτε ἀνεγείροντο.

Δυπηρὸν ὄντως, ὅτι ἔργον, ὅπερ καὶ τὸν τόπον ἤθελε τιμῆσει, καὶ τὴν Θεσσαλίαν ὅλην, ἐκτός τῆς ἠθικῆς καὶ ὕλικῆς ὠφελείας, ἤθελε λαμπρύνει, τοιαύτας ὑπέστη περιπετείας καὶ καταστροφάς. Τὸ ἐπ' ἐμοὶ εὐχομαι ὅπως τάχιστα ἴδω αὐτὸν ἀναλαμβάνοντα ἐκ τῶν ἀτυχημάτων, καὶ συνεχίζοντα τὸ μέγα ἔργον.

Ἄραβῆς

ΑΙ ΠΛΗΜΜΥΡΑΙ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Λάρισα, 18 Ὀκτωβρίου.

Κατακλυσμός ἀληθής. Βροχὴ ραγδαιοτάτη ἐπὶ δύο ἡμέ-

ἐπεχειρεῖ διὰ νὰ πληγώσῃ τὴν δεσποινίδα Μπωλιέ, βέβαια θὰ εὑρίσκει σπουδαίαν ἀντίστασιν ἐκ μέρους τοῦ δουκός. Ἡ Ἀθηναῖς λοιπὸν ἀπεφάσισε νὰ ἐνεργήσῃ πρὶν ὁ Βλιγνὸς εἶναι εἰς θέσιν νὰ παρεμποδίσῃ τὴν ἐλευθερίαν τῆς. Ὁ μνηστήρ θὰ ἔφθανεν εἰς τὴν Βαρέννην τὴν αὐτὴν ἡμέραν, εἰς τὰς τρεῖς. Δὲν εἶχε οὔτε στιγμή γιὰ χάσιμο.

Ὁ Μουλινέ, κρατῶν ἀκόμη τὸ τηλεγράφημα, περιεπάτει ἐν τῇ λαμπρῇ ἀνθοκηπίῳ του, τὸ ὅποιον ἐκτείνεται εὐάδεις καὶ πολὺ χρωμὸν ἐνώπιον τῆς προσόψεως τοῦ φρουρίου, ὅταν ἡ κόρη του μὲ δροσερὰν καὶ κομψὴν τοαλέτταν διηυθύνθη πρὸς αὐτόν, ὑποκρῦπτουσα ὑπὸ ἀμέριμον ἐπιφάνειαν τὴν ἀγριότητα τῶν ἀποφάσεών τῆς.

— Παπάκη, πρέπει νὰ πάμε σήμερα εἰς τὴν ἑπαυλιν τοῦ Μπωλιέ, εἶπε μειδιῶσα γλυκὺ μειδιάμα.

— Καὶ γιατί σήμερα, ἠρώτησεν μ' ἐκπληξιν ὁ Μουλινέ. Ὁ δοῦξ ἔρχεται, δὲν εἶναι καλλίτερα νὰ τὸν περιμένουμε; Ὅθ' αὐτὸν δεχθῶν καλλίτερα ὅταν πάμε μάζῃ του. . . ὅταν παρουσιάσῃ.

— Ἴσα, ἴσα αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ γίνῃ, ὑπέλαβεν ἡ Ἀθηναῖς ἠσυχῶς. Μεταξὺ τῆς Κλάρας Μπωλιέ καὶ ἐμοῦ δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη μεσολαβήσεως. Καὶ ἔμπορουσε πολὺ δικαίως νὰ παραξενευθῆ, ἐὰν δὲν μάθη ἀπὸ τὸ στόμα μου τὸ γάμο μου. Ἐπειτα μεταξύ μας, ἡ θέσις τοῦ κυρίου Βλιγνὸς θὰ εἶναι ἄλλο ἄλλο δὲν δύσκολος σ' αὐτὴν τὴν περίστασιν. Καὶ νομίζω ὅτι

θὰ μᾶς εὐγνωμονῆ διότι θὰ τὸν ἀπαλλάξωμεν ἀπὸ τὰς δυσκολίας τῆς πρώτης ἐπισκέψεως.

Ἀφοῦ μὲν φορὰ γιὰ πάντα καθαρισθῆ ἡ θέσις μας καὶ δὲν εἶνε δυνατόν πλέον νὰ γυρίσωμεν εἰς παλαιὰς ἰδέας, ὅλα θὰ πᾶνε λαμπρά. Ὑποθέτω ὅτι δὲν φοβεῖσαι νὰ σὲ δεχθῶν ἄσχημα;

— Νὰ μὲ δεχθῶν ἄσχημα! ἐφώνησεν ὁ Μουλινέ, ἀγορευόμενος ἐν ὄλῳ τῷ ὕψει τοῦ ἀναστήματός του καὶ βυθίζων ἀποφασιστικῶς τὰς χεῖράς του εἰς τὰ θυλάκια τοῦ πανταλονιοῦ του. Ἐναν ἄνθρωπο τῆς τάξεώς μου, ἕνα πρόφην ἐμποροδικῆν, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ τὸν δεχθῶν ἄσχημα πουθενά. Καὶ ἐὰν δὲν εἶχαμε τέτοια τιποτένη κυβέρνησι, ὅπου ἔχομε, καὶ ἐὰν ὑπῆρχε καὶ αὐτὴ Ἰστό Κεραμεικόν. . . ἡ ἀλλοῦ θὰ εὐχαινε ἴσ' ἰστό σπῆτι μου, μάθε τὸ κόρη μου! Νὰ μὲ δεχθῶν ἄσχημα ἄνθρωποι, οἱ ὅποιοι δὲν ἔχουν ἴσως πλέον οὔτε ἐξήγητα χιλιάδες φράγκα εἰσόδημα! Πολὺ περίεργο θὰ ἦτο αὐτό. Περίμενε λίγο! Πᾶω νὰ διατάξω νὰ ζεῖξουν τὴν μεγάλην ἄμαξα καὶ νὰ φορέσουν οἱ λακίδες τῆ στολῆ τῶν εορτῶν.

— Ὅχι, πατέρα, ἀπεναντίας τῇ μικρῇ στολῇ καὶ ἕνα τιλμπούρῳ. Δὲν πρέπει νὰ κάνουμε ἐπίδειξι τοῦ πλοῦτου μας. Ὅσῳ πλουσιώτεροι εἴμεθα τόσῳ ἀπλούστεροι πρέπει νὰ φαινόμεθα. Ὅθ' περιγελοῦσαν τὸ λούσό μας, ἐνῶ θὰ χειροκροτήσουν τὴν ἀπλότητά μας.

(ἀκολουθεῖ)